

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ การศึกษาจึงต้องเป็นพลวัต นั่นคือ ต้องปรับเปลี่ยนให้ทันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของชาติ และสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา (สุมาลี ชัยเจริญ, 2551) ตลอดจนแนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากการสอนโดยครูผู้สอนมาสู่การให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (Coach) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ และต้องเป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งนอกจากความรู้ในแต่ละสาขาวิชาแล้ว นักเรียนยังต้องมีทักษะที่สำคัญ 3 ด้าน คือ 1. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม คือ การคิด วิเคราะห์เป็น รู้จักการแก้ไขปัญหา และมีความคิดสร้างสรรค์ 2. ทักษะชีวิตและอาชีพ โดยเน้นการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ มีทักษะทางสังคมและเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และ 3. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี กล่าวคือ ความสามารถในการใช้สื่อหรือเทคโนโลยีในการค้นหาข้อมูลรวมทั้งการผลิตสื่อ หรือเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ ทั้ง 3 ทักษะนี้เรียกรวมกันเป็นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นทักษะของกำลังคนทั่วประเทศทั่วโลกและประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน มีความต้องการและให้การยอมรับ (สมหมาย อ่าดอนกลอย, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยที่ได้มีการปฏิรูปการศึกษาตลอดระยะเวลากว่าทศวรรษที่ผ่านมา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 1 มาตรา 8 ได้กำหนดให้ยึดหลักการศึกษาดูชีวิตในการจัดการศึกษา และหมวด 4 มาตรา 22 กำหนดให้จัดการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) รวมทั้งมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อประสมต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นในวงการศึกษาของไทย การเรียนรู้ตลอดชีวิตจะเกิดขึ้นได้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ประเทศไทยพัฒนาได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่คนต่างชาติต่างภาษานิยมใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศกันมากที่สุด เป็นภาษานานาชาติหรือภาษาสากล ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรภายในประเทศ เพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจริญต่อตรง และสร้างความสัมพันธ์อันดีได้ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การ

เรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นวิธีการสอนทักษะเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน (Nunan, 1991) ซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ต้องใช้กลวิธีการเรียนเฉพาะ ซึ่งเป็นความคิด หรือพฤติกรรมที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ เพื่อช่วยให้เข้าใจ เรียนรู้ และจดจำความรู้ใหม่ได้ นักเรียนต่างประเทศใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างๆ เช่น การฟังเพลง ดูละครโทรทัศน์ ภาษาอังกฤษ การเดาความหมายของสำนวนใหม่ ๆ และการคาดเดาส่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปจากความรู้เดิมที่ได้เรียนรู้แล้ว การใช้เทคนิคเหล่านี้ต้องเกิดมาจากจิตใจสำนึกด้วยความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ดังนั้นการใช้กลวิธีการเรียนภาษานี้ จะช่วยให้เกิดพัฒนาการเรียนรู้ภายในตัวผู้เรียน ทำให้สามารถจดจำและสามารถนำความรู้มาใช้ได้ในสถานการณ์ใหม่ กลวิธีการเรียนอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศ จึงเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Wenden, 1998) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในการพัฒนาสังคมในอนาคต ยิ่งกว่านั้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองยังเป็นทักษะจำเป็นสำหรับสังคมโลกปัจจุบัน การสื่อสารที่ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยยังมีข้อจำกัดเรื่องการศึกษาติดตามไม่ทันความรู้ใหม่ๆ ความเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาตลอดเวลา (สินีมาศ และดิน, 2550) สื่อการสอนจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาจากผู้สอนไปยังผู้เรียนหรือเป็นสื่อที่ผู้เรียนใช้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในการช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิตานันท์ มลิทอง, 2543) ทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (Small Private Online Course) จึงเป็นอีกหนึ่งนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีบทบาทต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนและสามารถส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้มากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยที่ผ่านมามีประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมายที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารด้วยการใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ ผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 29.20 คะแนน โดยในภาคใต้มีคะแนนเฉลี่ย 27.04 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563) นอกจากนี้ พบปัญหาผู้เรียนมองไม่เห็นความสำคัญของการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้จบการศึกษาของไทยทั้งในระบบและการศึกษานอกระบบ ไม่สามารถใช้ทักษะในการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่านและด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในปัจจุบัน คือ ขาดการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แหล่งเรียนรู้ท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในท้องถิ่นได้ (พนอเนื่อง สุทัศน ฌ อยุธยา และ

คณะ, 2554) นอกจากนี้ยังพบปัญหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่ดีเท่าที่ควรและไม่เพียงพอต่อระดับความต้องการของสถานประกอบการทางด้านธุรกิจ ชูติมา กองถัน (2556) พบว่าความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง เพราะผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างทันท่วงทีที่มีผลต่อการพูดของผู้เรียนคือไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาและมีการฝึกฝนที่ไม่เพียงพอ และณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2557) พบว่าปัญหาของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ยังพบปัญหาด้านคำศัพท์และขาดการฝึกฝน โดยจะต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูด ตลอดจนปัญหาด้านทัศนคติ ได้แก่ การไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในส่วนของวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่นักศึกษานำไปใช้มากที่สุดจะมุ่งเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการดูภาพยนตร์และการฟังเพลง

การท่องเที่ยวนับว่าเป็นรายได้หลักของประเทศไทย จากการศึกษาภาพรวมสถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาการท่องเที่ยวโลก อาเซียน และไทย โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization: UNWTO) พบว่า ในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั่วโลกเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ร้อยละ 4.6 คิดเป็นร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั่วโลก (Gross Domestic Product: GDP) และทำให้ประชาชนมีงานทำจำนวน 284 ล้านตำแหน่งงาน และในส่วนของประเทศไทย พบว่า ในปีพ.ศ. 2558 ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นอันดับที่ 6 ของโลก เป็นมูลค่า 44.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ (กาญจนาภา พงศ์พนรัตน์, 2560) ในทางกลับกัน ประเทศไทยประสบปัญหาในยังพบแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยที่ขาดทักษะที่สำคัญในเรื่องของภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศต่าง ๆ (ยงยุทธ แฉล้มวงษ์, 2557) ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index: EPI) ที่พบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำมาก โดยอยู่ในอันดับที่ 89 จากทั้งหมด 100 ประเทศ และในเอเชียอยู่ในอันดับที่ 20 จากทั้งหมด 24 ประเทศ (Education First, 2020) และจากการประมวลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวยังพบปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ การพัฒนาทักษะด้านภาษา (สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2559)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในภาคใต้ มหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์บัณฑิตเพื่อตบโจทย์การพัฒนาบัณฑิตที่มีความพร้อมสำหรับโลกแห่งอนาคต (PSU Smart Student) มีความร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จัด Advanced Program ให้นักเรียนได้เรียนรายวิชาพื้นฐานในมหาวิทยาลัยได้หรือเรียนออนไลน์ นำเกรดและหน่วยกิตรับการยกเว้นรายวิชานั้นและเรียนต่อยอดเมื่อเข้ามหาวิทยาลัย กำหนดเป้าหมายการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตมีความรู้ มีทักษะ พร้อมทำงาน มีความสามารถในการสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษได้ดีและถูกต้อง และรู้ภาษาที่ 3

(มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2563) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ญัฐนรี ฤทธิรัตน์ และธัญภา ชีระมณี (2556) ศึกษาในระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 16 ที่มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษระดับดีเยี่ยม สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี แต่มีอีกร้อยละ 27 ที่ยังไม่สามารถสื่อสารได้ มีความสามารถการพูดในระดับที่ต้องปรับปรุง นักศึกษาเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถูกต้อง อัสมา ทรรศนะมีลาภ และคณะ (2560) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันรวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการทำงานในอนาคต แต่นักศึกษาจำนวนครึ่งหนึ่งมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย นักศึกษามีความเห็นจากประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาว่าประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านสื่อการสอนและสถานที่ และด้านปัจจัยสนับสนุนนอกชั้นเรียนและกิจกรรมเสริมความเข้มแข็งด้านภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในระดับน้อย ในขณะที่ด้านอาจารย์และเทคนิคการสอนและด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก และปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง คือ การขาดพื้นฐานที่เพียงพอด้านภาษาอังกฤษและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ อติศา เบญจรัตน์านนท์ (2560) ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีผ่านมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละด้าน พบว่าทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนเป็นปัญหาหลักสำหรับผู้เรียนที่ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอต่อการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอนที่ต้องการให้มีการวัดผลเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียนก่อนเริ่มภาคการศึกษา รวมทั้งปรับอัตราส่วนผู้สอนและผู้เรียนซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยมุ่งใช้ความก้าวหน้าของสังคมนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยชี้้นำในการเพิ่มขีดความสามารถของการเรียนการสอน โดยการนำทรัพยากรการศึกษาแบบสปอค (Small Private Online Course) มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน ซึ่งสามารถสนองต่อผู้เรียนได้มากกว่าการศึกษาในห้องเรียน และยังทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกคน (Anywhere Anytime Anyone) นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เนื่องจากการ

จัดการเรียนการสอนผ่านทรัพยากรการศึกษาแบบเปิดได้ตั้งอยู่บนแนวคิดที่ว่าผู้เรียนมีความสำคัญ และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพทางการเรียนรู้ให้เหมาะสมและก้าวทันต่อความเจริญก้าวหน้าในยุคของโลกที่ไร้พรมแดนและ พัฒนาการเรียนรู้ทางด้านภาษาให้กว้างไกลยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีองค์ประกอบและขั้นตอนในการสร้างอย่างไรบ้าง
2. ทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ ด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ด้วยการเรียนผ่านทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้เรียนด้วยทรัพยากรการศึกษาแบบสปอครายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์มีทักษะการปฏิบัติงานมคคเทศก์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้เรียนด้วยทรัพยากรการศึกษาแบบสปอครายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสปอคร (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์ สำหรับบัณฑิตศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องมีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ

2. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

การเรียนด้วยทรัพยากรการศึกษาแบบสปอคร (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์ สำหรับบัณฑิตศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1) ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์ของผู้เรียนที่เรียนด้วยทรัพยากรการศึกษาแบบสปอคร (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์ สำหรับบัณฑิตศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อทรัพยากรการศึกษาแบบสปอคร (Small Private Online Course) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมคคเทศก์ สำหรับบัณฑิตศึกษาศาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์
2. ได้แนวทางในการพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ได้แนวทางในการส่งเสริมให้เกิดทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค หมายถึง นวัตกรรมการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาการเรียนรู้อังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ หมายถึง ทักษะการสื่อสารโต้ตอบโดยใช้คำศัพท์สำนวน และประโยคภาษาอังกฤษในการบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวที่เกิดจากการเรียนผ่านทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ผ่านทางทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อค (SPOC) รายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งครอบคลุมการเรียนรู้ทุกด้าน ตั้งแต่กระบวนการศึกษาค้นคว้า การรวบรวมความรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง
4. ภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ หมายถึง รายวิชาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาทรัพยากรการศึกษาแบบสป็อคว่าด้วยการจัดโปรแกรมการเดินทางและการเตรียมเอกสารประชาสัมพันธ์ การจองที่พัก การอภิปรายและการเสนอข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่น การฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง

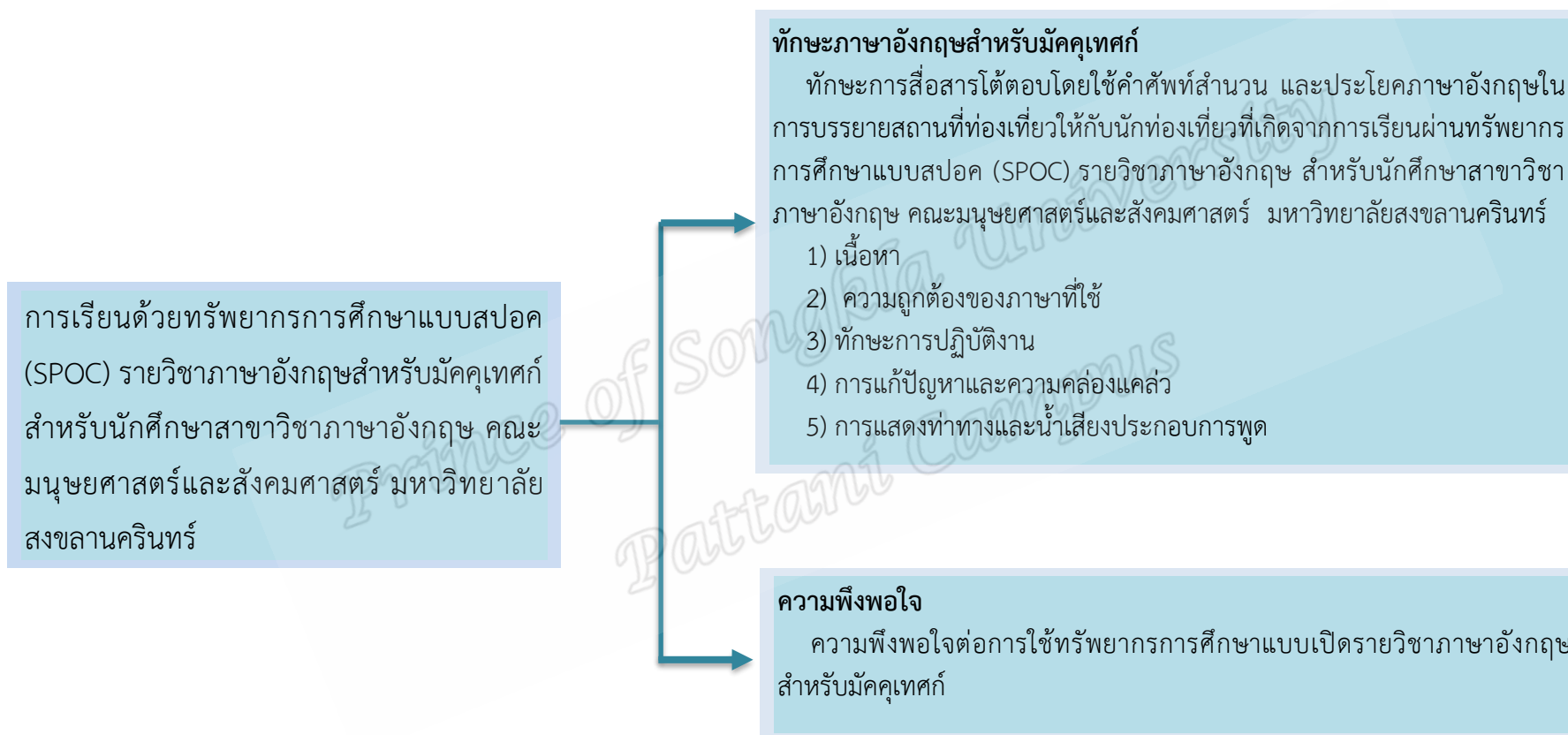
5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ เห็นด้วย และมีเจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อ
ทรัพยากรการศึกษาแบบสพอครายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์

6. ประสิทธิภาพของทรัพยากรการศึกษาแบบสพอค หมายถึง คุณภาพของทรัพยากร
การศึกษาแบบเปิดรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ด้วยตนเองที่ผ่านการทดสอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญ

7. ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ 4 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องมีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย